

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Mořský poklad. Níže ostrova Paxo objevili potápěči množství starožitností na dně jónického moře. Jsou to předměty nesmírně cenné, dosahující stáří asi 200 let a jak se všeobecně za to má, tvořily obsah nákladního korábu, jenž tudy plul v oné době do Benátek. Řecká vláda zanášá se úmyslem, dáti veškeré tyto předměty potápěčům vynesiti a obohatiti tím sbírky muzejní. Aby pak předčasným a neoprávněným hledáním nepovolalých činitelů z hloubi mořského nitra se ničeho neztratilo, rozestaveny u dotyčných míst vojenské stráže, jež přísně nad tím bdí, aby se sem nikdo podezřelý nepřiblížil.

Attentát na sochu. Z Paříže se oznamuje: Onehdy v noci spáchán byl tajemný atentát v sádech světové výstavy. Několik osob, jež však nebylo možno zadržet, ale o nichž je domněnka, že to byli španělští anarchisté, pokusilo se zničiti ohněm sochu španělského krále Alfonse del Castilla, jenž, jak známo, byl před několika roky zavražděn. Socha sádrová a pomalovaná je dílem španělského sochaře Joaquima Bilbea. Jest postavena ve stromořadí, jež vede od monumentální brány na place de la Concorde k novému mostu Alexandra III. Útočníci popluli již podstavec petrolejem a chtěli jej zapáliti pomocí doutníku. V tom však byli překvapeni policií, která přišla a dala se na útěk.

Sultán a literatura. Vliviz kiosk, jenže má 12.000 obyvatel a jež střeží 15.000 vojáků, nalezá se mimo četné úřady sultánského dvora též překladatelská kancelář. Zástup úředníků, znalých všech orientálních a evropských jazyků, pracuje zde nepřetržitě. Všechny značnější politické a ilustrované časopisy jsou tu předplaceny a překládají se ve výstupu pro sultána. Kancelář čítá 15 vyšších úředníků, nazvaných tajemníky-dragomany, kteří mají měsíčně službu 10 až 40 tureckých liber. Mimo politické články překládají se pro sultána romány a novelly ze všech řečí; až dosud dodáno z této kanceláře do sultánské knihovny 500 povídek. Vše přiše se na bílém papíře velké osmerky a pře kladatel sám sváže své dílo zelenými a černými stuhami. Rukopisy putují celým haremem a uloží se pak do knihovny. Sultán miluje zvláště kriminální romány a v tomto oboru není autora, jenž by nebyl pro sultána přeložen.

Návrat domlého nebožtíka vzbuzuje značnou senaci v okrese Mauriac ve Francii. Obchodník s plátnem z obce Sainte Eulalie, pan Robert, as před 15 lety opustil tamní krajinu a od té doby o něm se nic nevědělo. Když onehdy na své cestě přibyl na blízké svého rodiště, použil příležitosti, navštívit svoje příbuzné. Nejprve došel si ke své sestřence, bydlící v Saint Cirques de Malbert. Na místě radostného přivítání dostalo se mu však podivného přijetí. Sestřenka hleděla na něho jako na zjevení z onoho světa. Vždyť před několika lety četla černé na bílém zprávu o jeho smrti a osobně byla přítomna zádušní mši za něho. Jen s největším namáháním podařilo se přesvědčit ji, že má před sebou člověka z masa a krve. Nejsa nikterak spokojen tím, že tak bez okolky byl vykřknut ze seznamu živých, odebral se pan Robert do Sainte Eulalie, kdež bydlela jeho stará matka. Také ona, spatřivši jej, poděšeně ucouvla. Když však se přesvědčila, že to není přízrak, dala pohutlivým způsobem na jeho svoji radost, že ten, o němž se domnívala, že je nebožtíkem, žije. Vypravovala mu pak, že starosta obce Chatre zaslal jí jeho úmrtní list a že k ní přišla žena, jež tvrdila, že byla několik let za něho provdána. Vdova nechala jí dvě děti, jež prý jsou její vnoučata. Všecek překvapen svým umrtím v Chatre, v obci, již zná jedva dle jména a nemálo zaražen svým otcovstvím, o němž neměl potuchy, podal Robert žalobu. Tu vyšlo na jevo, že jakýs neznámý člověk nalezl vojenský průvodní list, jež byl Robert před 10 lety ztratil, žil v Chatre pod jménem Robert, oženil se tam a konečně tam i zemřel, aniž kdy vznikla nejmenší pochybnost o jeho osobě.

Rodiny, pokřmené na členstvo nejsou ve Francii právě řídkým zjevem. Ve Vendée žije rodina Guerry, ježž členů jest na živu 98. Předchůdce Guerry měl 10 dětí, z nichž ještě 8 žije; oženily se a

měly celkem 69 potomků. Z těchto znovu jich vešlo v manželství 7 a dalo život 20 dětem. Francouzský list, jenž zprávu tuto přináší, připomíná skromně: "To je síce všechno velmi hezké, ale zároveň dlužno uvážiti, že se touto metodou napadně zkracují dědičné podíly."

Casopis ve verších. V Athénách vychází satirický list "Romios", ježž vydává jediný redaktor, básník Souris, ve verších od počáteční do poslední písmeny. "Romios" zahajuje právě 17. svůj ročník, při kterémž příležitosti uveřejňují místní časopisy zajímavé podrobnosti a data o nevyčerpatelné poetické žilce redaktorově. Neobyčejně plodný básník uveřejnil ve svém listě již neméně než 257.000 veršů, nepočítaje do toho básně, jichž řadu nespočetných svazků vydal básník v samostatných oddílech. Také v různých jiných časopisech, jichž jest redaktor "Romios" spolupracovníkem, vytištěno bylo za uplynulých 17 roků celkem 30—40.000 veršů. Práce zřítka velice cválá hodná a záslužná. Jenom že by také stálo za zjištění, zdali se i čtenáři obírají plody bohaté básnickovy musy a čte-li také skutečně někdo, co zrodilo se v hlavě bohy požeňhané.

Podvržené dítě. — V anglických románech hraje podvržené dítěko již účelem nabyti dědičického jmění úlohu velmi častou. Před několika dny však zabýval se porotní soud kentského hrabství takovým romantickým případem ze skutečného žiti a žalované paní Amalii Guilfordové vyneslo to osm měsíců vězení. Zesnulý Tomáš Guilford, jenž před necelým rokem složil účty se světem, zanechal svým třem synům po 10.000 liberách sterlingů s podmínkou, že podíl jednoho každého, kdož by zemřel bezdětek, připadá bratrům druhým nebo jejich potomkům. Žalovaná provdala se roku 1897 za jednoho z bratrů, manželství však zůstalo bezdětným. Ku konci minulého roku zaopatřila si paní Guilfordová prostřednictvím novinářského insertu dítěko právě zrozené a odesťavavši na delší dobu, vydávala je všude za své. Neprozřetelná žena, jež i vůči úřadům vystupovala s tvrzením, že děčko jest jejím vlastním, zapoměla při tom, že už je 60 roků stará. Protož budilo její tvrzení, jakoby se byla ve věku tak pokročilem stala matkou, všeobecnou nedůvěru a trestní šetření, o něž zakročili příbuzní ze strany nebožtíka muže, mělo za následek, že objeven byl v jedné její zločin podvodu, pro kterýž odsouzena byla konečně do osmiměsíčního vězení. Paní Guilfordová, jak se zdá, nasbírala již na poli manželské lásky hojně klasů praktické zkušenosti. Je tomu právě deset let, kdy opět s jiným mužem zahájila proces o zrušení manželské smlouby a zůstala na celé čáře vítězkou.

Výstavní ruch v tropické Africe. — Pařížská světová výstava má z nenadání konkurentku, o níž se dosud ještě neví, do jaké míry k sobě obrátí pozornost ostatních dílů světa. Výstava africká otevřena jest od 1. května v Dakaru, hlavním přístavním městě francouzské Senegambie, v bezprostřední blízkosti Zeleného mysu. Je to asi prvá výstava v oné kolonii. Byla jako všechny podniky toho druhu zahájena slavnostními ceremoniemi a zejména velkolepými řečmi a jevila do té doby uspokojivou návštěvu. Mimo jiné předměty vystaveny byly i prvě fadé výrobky zemské, sbírky místní zvířeny, ozdobné předměty domorodců atd. atd. Výstavní předměty byly vesměs umělecky provedeny a v úpravném dakarském parku seřazené, takže skýtaly návštěvníkům pohled velmi vábny a poutavý. Zejména však významná byla se výstava vlastností, již postrádaly veškeré ostatní její předchůdkyně dosavadní, že totiž neplatilo se do ní žádné vstupné, aby ji domorodci, když ne všichni, alespoň jich největší počet, mohli navštívit. Vláda koloniální podnikla v tom směru vše, co by sloužilo ku zdatu výstavy, zejména pak zavedla ve zvláštním oddělení výstavním pěstování užitečného stromoví, jež až dosud v Africe bylo naprosto neznámým a jež, zdá-li se jeho pěstování, mezi domorodce zdarma rozzá, jenom aby se rostlina, místní pěstě až posud cizí, v tropickém pásmu hojně rozmnožila.

Podvržený lid. — Téměř neuvěřitelnou zdá se býti zpráva o přispěchu, jenž udal se za posledních 10 let v maďarských Újhelách a jež

smutným jeví se býti dokladem toho, jak uherští lid venkovský pověře je oddán. Za časů nedávných bouří, vichřice a dešťů střežena byla malá obec strašnými živelnými pohromami, takže v širém okolí úroda všechna naděje na poíní škroby byla zničena. Pověřiví lidé marně pátrali po příčinách, jež trdný stav zavazily, až konečně je objevila stařena, která počala rozhlásovat, že věci přišla na kloub. Nikdo prý není původcem zlojazyč poměrů nežli nedávno zemřelý obecní příslušník Josef Žurka, kterýž prý tolik špatných věcí za svého žití natropil, že i nyní jeho duch nedá pokoje a v noční době prý straší v přibytých potápných lidí, jež považuje za své nepřátele. Brzy na to našla se celá řada pověrů, kteří stařené dali za pravdu a kteří s ní v tom směru souhlasili, že prý skutečně ducha nebožtíkova ve svých bytech za noční doby zahlédli. Všeobecná hrůza i zdesnění zmocnily se vznešlivého občanstva. A výsledek všeho byl, že mladší generace usnesla se na rázném vystoupení proti dotěrnému "duchu" nebožtíkova, aby mu v dalších roupech učinila přítrž. Za bouřlivé noci vyrukovali na hřbitov a vykopavše z hrobu rakev domnělého škůdce, rozbili její víko a vidlemi probodali mrtvolu, znetvořivše ji způsobem neohybnějším. A jeden z nich probodl levou stranu ztelleho těla, prý na znamení, že prokláním Žurkova srdce bude učiněna přítrž všem přístím nešťarým strašlivého ducha — "Více nás nepostrašíš", volala při tom většina mužů a rozrytý hrob opět zahájili prstí. A ve vsi zavládlo všeobecné přesvědčení, že se tam až do dneška platí, jež se tam žádná živelná pohroma více nepřihodí.

Něco o činském novinářství. — Jednou z nejnadanejších a nejpřípernějších osobností, žurnalisticky činných, jest Čiňanka M. Smithová, vydavatelka "Peking and Tjencin Times", rodem Angličanka, sídlem z Tjencinu. List ježž vydává, vychází jakožto týdeník; spolehlivostí zpráv, jež v listu svém otiskuje, došla si neobháňlé důvěry anglického obyvatelstva v Číně a Japonsku. Také bývala činnou jakožto korrespondentka londýnského "Standardu" a také zde se prý dobře osvědčila. Ve článkách ke konci minulého roku psaných, osvědčila prý mrs. Smithová neobyčejnou rutinu novinářskou i politickou, neboť porovnávala tam politický stav věcí s osudem přístích dob Číny a prorokovala prý vše do posledního výjevu, co dnes bouří novou její vlast. Mrs. Smithová velebí anglický tisk jakožto politickou znamenitou sílu, což ještě nevyvrací faktum, že i synové Albionu bývají vůči dámm někdy přespěšili galantními.

Porotci. Napsal J. L. Pfeiffer, L. Bradáč. Je večer. Na stole osvětleném lampou syčí do zlatova vyléštěný samovar a vypouští z pod víčka proudy páry. Za stolem sedí žena šitina a vedle ní mladá dívka vyšívá cosi na pohovce. Z vedlejšího pokoje jest slyšet silné chrápání, jež pěkně doprovází syčení samovaru. "Mám vzbudit tatínka?" táže se dívka. "Jest čas, aby vstal. Spí už tři hodiny." "Můžeš ho vzbudit. K vůli němu tu nebude samovar stát deset hodin," odpovídá starší ženšitina. "Ale sotva ti vstane. Bude to zase práce, než ho zvednem. Poslouchej, jak spustil!" "Jest unaven. Však to není meličko, sedět od jedenácti hodin dopoledne až do sedmi večer v soudní síni jako porotce. To musí zmofit každého." "To seděná? Je to nějaká práce, aby se tím unavil? — Ano, kdyby po celý čas ten štipal dříví, to by bylo něco jiného. Ale on seděl pěkně na měkké pohovce a naslouchal. Ne, to ho nezmořilo, ale vodka ho zmofila. Vždyť, když se vrátil od soudu, vypil půl láhve nakladané březové! A byl by snad ještě více, kdybych mu nebyla láhev vzala. Mitrofaane Samsoniči! Vstávej, budeme pít čaj. Samovar je na stole," volala žena. Chrápání stichlo a ozvalo se vrzání divanu. "Obrátil se na druhou stranu," pravila dívka. "Tak ho nezbudíme; musíme jím zahýbat, jinak za nic na světě se neprobudí. — Vstávej tatínku! Bude brzy deset hodin!" volala

"Ano, jest vinen, ale zasluhuje ohledů," hučel opět na divaně. "Co to brebřá?" tázala se žena. "I myslí, že jest ještě u soudu. Na mou věru, jemu se o tom soudě i zdá! Tatínku, samovar je na stole. Jest na čase, aby se pil čaj," třešla dcera otcovým rame-nem. "Tak a kde jsou věčné doklady?" neslo se z divanu. "Jaké věčné doklady? Vzpamatujte se, tatínku, nejste u soudu, nýbrž doma." "Vím, vím— počkej trochu... povýšeným hlasem a vešla do soudního pokoje. Nech mne vyslechnouti řeč prokurátorovu!" "Zde nikdo neřeční... Samovar už hodinu kypl." "A kde se vzal samovar?" "Kdo vzal samovar? Náš samovar kypl. Nikdo samovar nezval." "V obžalobě o tom nic nestojí... Nech mne, povídám ti!" "Ach, pane bože! Tohle je spaní! Maminko, abych snad přinesla mokry ručník? Otfeme tatínka, snad se pak vzpamatuje. Mluví ze spaní tak, jakoby byl o soudu..." "Mám vám přinést mokry ručník?" "A komu vzal ručník?" "Ale nikdo nikomu ručník nezval. Náš ručník... Ručník, abyste se jím otřel a osvěžil," namáhala se dcera. "Mám ho přinést?" "Taž se předsedy." "Jakého předsedy? Vždyť jste doma. Což mne nemůžete poznat?" "Jak pak nemohu... Poznal. Ale kterak ty sem přicházíš do síně porotní? Vždyť stojí u dveří četník." "Co je to s vámi? Přinesu hned ručník." "Nenos ho sama, nenos ho sama. Ať ho přinese soudní sluha." "Dcera šla pro ručník. V okamžiku na to otec zase chrápal." "Zde je ručník, otfete se," pravila dcera, když se vrátila. "Co to? Už zase chrápete?" "Nuže, nepovídala jsem to?" ozvala se matka. "Nyní ho budeš musit budít celou hodinu. Usne li po takovém napití, je zle. Mohou vedle něho z kanonu střilet, anebo zvoniť mu nad hlavou velkým zvonek, je to jedno — nezbudí ho!" "Tatoušku, tu máte mokry ručník..." "Co jest mu platen osvobozující rozsudek, když jest redicivistou..." blábolil otec. "Co to pravíte?" tázala se dcera. "Redicivista, a všechny usvědčující okolnosti jsou jasny." "Nerozumím vám. Mluví o ručníku a vy odpovídáte bůh ví co." "Ale k čemu tolik řeči? Když jsi přinesla ručník, přilož mu ho na obličej!" volala matka z druhého pokoje. Dívka rozvinula ručník a položila otci na obličej. Otec šermoval rukama a volal: "Počkej, postěj... Nech vyslechnouti svědky!" "Maminko, na tatínka už nepůsobí ani mokry ručník," volala dcera. "Počkej, přijdu ti na pomoc s láhvi vody." "Tatínku, přijde-li maminka, bude to horší, poleje vás!" "Je-li tomu tak, tož ji zbavuju všech občanských práv." "Maminku? Co to mluvíte? Vzpamatujte se, povídám vám." "Chcěš přijít mezi arestanty za to, že jsi se sem vloupala?" "Co to tam blábolí?" tázala se matka. "Přifkl vám odněti všech občanských práv a mne poslal mezi arestanty," odpověděla dcera. "A tak počkej, já ho sama zbavím všech občanských práv!" volala matka a objevila se před divanem s láhvi vody v rukou. "Vstaneš hned!" křikla na muže. "Četník tě nepustí!" "Vstaň, sice tě poleju!" "Bez předchozího vyšetřování!" "Tu máš předchozí vyšetřování!" a žena n.ř. vychřstla trochu vody z láhve. "Pane předsedo! Tohle jest porušení ústavy," křičel muž se skočiv z divanu. "Pane komisaři, pane prokurátore!..." "Podej mi ručník, Anuško," přikazovala matka. Otec stál uprostřed pokoje a protahoval se. "Proč jste tohle všechno neuvědly v předběžném vyšetřování?" tázala se, sívaje na celé kolo.

Letní lék. Během horkého počasí neměli bychom se příliš namáhati. Přemožení způsobuje potíže žaludeční. Žaludek pak seslabne a má Dr. August Koenig's Hamburger :- Tropfen zapotřebí; ony léčí a posilují. Jest to ten nejlepší letní lék.

THE NORTH-WESTERN LINE. Výlety! Výlety! Poloviční cena do Philadelphie, Chicaga, Charleston, S. C., Cincinnati a mnoha jiných míst The North-Western Line. Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

ADRESÁŘ SPOLKU Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty. Hlavní Jednota v Montgomery Minn. odbyvá své schůze každou 4. sobotu v měsíci v síni Ant. Vázy o 8. h. večer. Velkopředseda J. Neustával. Velkotajemník, Jakub Vondra, P. O. Box 21 Montgomery, Minn. Velkočlenští Jos. E. Sokol, Velkopokladník J. Maršáka. Č. I. v Montgomery, Minn. odbyvá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci v síni F. J. Pavle. Předseda Fr. K. Staněk, Tajemník Fr. Míxa, Účetník Jos. E. Sokol, Pokladník Tomáš Havel. Č. II. Mladobech v Le Sueur Center, Minnesota. odbyvá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni T. G. P. Předseda Jakub Štárek, Tajemník Fr. Barta, Le Sueur Center, Minn., děč. J. Bicek, pokladník Václav Krava. Č. III. v St. Paul, Minn. odbyvá své schůze každou 3. úterý v měsíci v síni G. P. Předseda Frank Štok, tajemník F. J. Pavle, děč. J. Bicek, účetník Frant. Hlída, 571 W. 7th st., St. Paul, Minn. Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn. odbyvá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni E. 231 corner of Washington & Cedar ave. Předseda Petr Štránský, děč. J. Bicek, účetník Jos. E. Sokol, pokladník Adolf Houbíček, 1317 W. 4th Ave. S. Č. V. v Nové Praze, Minn. odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni J. K. Předseda Jan Křel, tajemník Jan Jindra Křel, pokladník Jos. Nerad Oakland, Minn. Karel Velký, č. VII. v Nové Přeboni, Minnesota. odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni J. K. Předseda Jan Křel, pokladník Jan Křel, účetník Jan Jindra Křel, pokladník Jos. Nerad Oakland, Minn. Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn. odbyvá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni C. S. P. S. Předseda Frant. Horák, tajemník Jos. E. Sokol, účetník Karel Šingbofer, pokladník Alois Šikora, Owatonna Minn. Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota. odbyvá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štokh, místopředseda Tomáš Bažil, tajemník Jos. Bartoň, box 32 Beroun, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., pokladník Jan Šanbaur, Pine City, Minn. Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn. Předseda Karel Kohn, místopředseda M. Petříček, tajemník Frant. Šedl, účetník B. Borek, pokladník Václav G. Plohyřar. Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb. Odbyvá své schůze každou druhou úterý v měsíci o 8. hodině večer v síni J. Koutskýho. Předseda John Kubat, tajemník Adolf Zermák, na 29 o. ul. účetník Jan Hejda, pokl. J. Vozněk. Číslo XII. Chručím v Racine, Wis. odbyvá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 101 Hager St., taj. Jos. Štekl, 122 1/2 Milwaukee St., účetník J. L. Sys, 1022 High St. Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn. odbyvá své schůze každou druhou neděli v měsíci v síni F. S. Předseda Fr. Šístek, tajemník Jan Prosek, pokladník Václav Patařík, Holmview, Redwood Co., Minnesota, účetník F. Šedl, seaforth Redwood Co., Minn. Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Hans-u, Wis. odbyvá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Fr. Kozlík, tajemník Václav Křel, účetník Jos. Mendlík, Haugen, Wis., pokladník F. J. Koukl. Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn. odbyvá své schůze každou druhou sobotu v měsíci. Předseda Václav Tyra, taj. Jos. Bromáček Hopkins, Minn. Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb. odbyvá své schůze každou první úterý v měsíci v síni P. J. W. Hrocha. Předseda Chas. Barr, místopředseda Josef Flek, taj. Frank Soukup, 1210 se 12th St., Účta. A. Hallička, 1228 so. 14. St., pokl. V. Mýslivec. Nesčetnými jsou různé ony formy bolesti, není však žádná, kteráž by nemohla vyléčena býti časným použitím St. Jacob's Oel. Pásobí jistě a rychle. Předplaťte se na Pokrok Západu pouze \$2.50 ročně.

Rychlý účinek při všech chorobách krevních a kožních číni SEVERŮV KREVČISTITEL nejlépe dané lékem; čistí krev úplně a sil celého těla. Cena \$1.00. Dámy trpící různými nepravdělnostmi, SEVERŮV REGULATOR, Ženských Nemoci vždy vyléčí. Křížičky o těchto nemocích u každé láhve. \$1.00. W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

Stroje na ploty. 7 1/2" různé druhy, 30 velkých. Pracují v každé půdě a nemají sobě rovny. Vypřá se dřív z stopy hluboká re 5 minutách. Z dřevem zavazeni, nikde jemu cenu pro přitáhnutí Páse a ocelu! Eureka Fence Mfg Co. PAD ST. RICHMOND, IND. ROBINSON FENCE MACHINE. S. & B. vrstvy dřevěných. Pracují v každé půdě a nemají sobě rovny. Vypřá se dřív z stopy hluboká re 5 minutách. Z dřevem zavazeni, nikde jemu cenu pro přitáhnutí Páse a ocelu! Eureka Fence Mfg Co. Pad St. Richmond, Ind. — Předplaťte se na Pokrok Západu, pouze \$2.50 ročně.